

PROGRAMMA

Broederliefde en schermutselingen

GERARD SPRONK | VIOOL ANTON SPRONK | CELLO

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

Selectie uit 15 Tweestemmige Inventies, BWV 772-786 (origineel voor klavier)

- Nr. 1 in C groot
- Nr. 4 in d klein
- Nr. 6 in E groot
- Nr. 8 in F groot
- Nr. 11 in g klein
- Nr. 12 in A groot
- Nr. 15 in b klein

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

Duo in G groot, K. 423 (origineel voor viool en altviool)

1. Allegro
2. Adagio
3. Rondeau. Allegro

Pēteris Vasks (*1946)

***Castillo Interior* (2013)**

****PAUZE****

Zoltán Kodály (1882-1967)

Duo voor viool en cello, Op. 7

1. Allegro serio, non troppo
2. Adagio – Andante
3. Maestoso e largamente, ma non troppo lento – Presto

Georg Friedrich Händel (1685-1759) / Johan Halvorsen (1864-1935)

***Passacaglia* voor viool en cello**

BROEDERLIEFDE EN SCHERMUTSELINGEN

“Met muziek wordt ons hele toekomstige leven verreikt. Het is zo waardevol, dat het ons helpt om vele problemen en moeilijkheden in het leven te overkomen. Muziek is een levenselixer. Het vergroot alles wat mooi en van waarde is in het leven.” Deze woorden van Zoltán Kodály zetten de toon voor dit inspirerende programma voor de te weinig gehoorde bezetting viool-cello.

Het duo van Kodály is een meesterwerk voor deze bezetting. Als twintiger had Kodály samen met zijn studievriend Bartók een missie: samen trokken ze erop uit om de volksmelodieën van hun geliefde thuisland Hongarije op te nemen. Geen gemakkelijke taak moet het zijn geweest om mensen uit afgelegen dorpen de melodieën in een lange trechter te laten zingen en spelen, maar het resultaat was een enorme schat aan volksmuziek in de meest authentieke vorm. Het is na een van deze expedities dat dit duo is ontstaan, geschreven in een klassieke vorm, maar vol met volksmelodieën en ritmiek. De viool en cello zijn constant met elkaar in dialoog en uiteindelijk ontaardt dit in intense discussies en virtuoze schermutselingen op het podium.

Ook in de eerste helft bewijzen de twee instrumenten de mogelijkheden van deze bezetting. De tweestemmige inventies van Bach worden op diverse instrumenten gespeeld, maar voor viool en cello komen de twee stemmen in de verschillende registers erg mooi tot hun recht. Daarom opent het programma met een selectie van de persoonlijke favorieten van de broers. Het duo van Mozart creëert daarna de illusie van een volledig strijkkwartet. In sommige passages merk je bijna niet dat er slechts twee strijkers spelen als onze oren de harmonieën invullen.

Als laatste voor de pauze klinkt *Castillo Interior* van de Letse componist Pēteris Vasks. Net als Kodály heeft Vasks een sterke missie: met zijn muziek biedt hij mensen perspectief en verlichting, waarbij hij elementen uit de natuur en de volksmuziek van Letland in zijn stukken verwerkt. *Castillo Interior* is een meditatief werk geschreven ter ere van de zestiende-eeuwse mystica Theresia van Ávila. Vasks bouwt deze compositie op uit twee tegengestelde krachten: sereniteit in lange rustige frases die klinken als een uitdrukking van Theresia's puurheid en broederliefde, en plotselinge luide passages die symbool staan voor de snelle en onrustige wereld om ons heen. Dit resulteert in een prachtig stuk waarin rust en stilte uiteindelijk overwinnen.

Het programma sluit af met de *Passacaglia* van Händel-Halvorsen waarin de broers elkaar nog een keer uitdagen tot een duel in virtuositeit.

GERARD EN ANTON SPRONK

Broers Gerard en Anton Spronk spelen samen zolang ze zich kunnen herinneren. Ze groeiden op in een muzikaal gezin waar de viool, de cello en de muziek nooit ver weg waren. De eerste optredens samen op vier- en zevenjarige leeftijd ontwikkelden zich tot twee internationale carrières. Als duo speelden ze voor toenmalig koningin Beatrix en traden ze op in Engeland, Frankrijk, Zwitserland, de Verenigde Staten en India.

“We kunnen ons nog goed een optreden herinneren dat we ooit gaven op een school in de buurt van de stad Coimbatore in India. 1000 kinderen waren bij elkaar gekomen in de gymzaal van de school om te komen luisteren - allemaal in schooluniform en keurig gedisciplineerd in rijen in kleermakerszit op de gymvloer. Het was stil tijdens het optreden. Stiller dan je zou verwachten met zoveel kinderen bij elkaar. We spraken elkaars taal niet en geen van hen had ooit klassieke muziek gehoord, maar toch konden we communiceren met onze instrumenten. Na afloop klonk een daverend applaus. Een moment twijfelden de kinderen of ze mochten opstaan, maar toen stormden ze plotseling met z'n allen naar voren. We werden bejubeld als voetbalsterren en iedereen wilde een handtekening. Die dag zullen we niet snel vergeten.”

De band die Gerard en Anton als broers hebben, resulteert in een sterke muzikale intuïtie en een volledig vertrouwen op het podium. Naast samen musiceren, spelen ze ook graag een potje voetbal met elkaar.

